



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 721

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 octombrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.040. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale de ordine publică 2010—2013	2–11
1.053. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000 — km 7+623”	11–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.471. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani	13
5.497. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj.....	13–14
5.498. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București	14–15
5.499. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani	15–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale de ordine publică 2010—2013

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională de ordine publică 2010—2013, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Planul strategic pe sectorul de activitate „Ordine publică și siguranța cetățeanului” 2010—2013 se aprobă, potrivit normelor legale în vigoare, prin dispoziția secretarului de stat,

șef al Departamentului ordine și siguranță publică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 3. — Finanțarea acțiunilor din cadrul Planului strategic prevăzut la art. 2 se face în limita fondurilor aprobate anual prin legea bugetului de stat, precum și din alte fonduri legal constituite.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 13 octombrie 2010.
Nr. 1.040.

ANEXĂ

STRATEGIA NAȚIONALĂ DE ORDINE PUBLICĂ 2010—2013

I. Introducere

România, ca parte a spațiului de securitate oferit de apartenența sa la NATO și UE, își exercită rolul activ în promovarea politicilor și mecanismelor de edificare a noii arhitecturi de securitate, implicând atât voință și consens politic, resurse economice și tehnologice, idei și soluții privind predictibilitatea evoluțiilor în domeniile securității internaționale și naționale și ordinii de drept, cât și modalități concrete de realizare a obiectivelor.

Sistemul de ordine publică românesc a cunoscut, în ultimii 20 de ani, importante transformări, circumscrise procesului de tranziție către o societate democratică, în care statul de drept, drepturile și libertățile cetățeanului sunt garantate. Mai mult, procesele internaționale, precum instituționalizarea politică și financiară a Uniunii Europene și globalizarea, au favorizat mișcarea, fără precedent, a oamenilor, a fluxurilor financiare, a comerțului și a informației, determinând, pe lângă imensele beneficii, și apariția și dezvoltarea a numeroase amenințări clasice sau asimetrice la adresa ordinii de drept internaționale și naționale și la adresa păcii, stabilității și drepturilor universale ale omului.

Între cele mai recente evoluții cu impact în sistemul de ordine publică pot fi menționate:

1. Începând cu anul 1993, își fac apariția primele forme de criminalitate organizată (traficul de droguri și traficul de ființe umane), iar România intră în circuitul internațional, inițial ca țară de tranzit, apoi ca piață și țară de destinație pentru diferite forme de criminalitate, inclusiv problematica imigrației. Astăzi, grupările de crimă organizată au acces la resurse ce pot afecta stabilitatea statelor în curs de dezvoltare și accesează resurse specializate distribuite la nivel global.

2. Sistemul legislativ este în permanentă transformare, pentru a transpune instrumentele legale internaționale (tratate și protocoale internaționale, acquis-ul european) și pentru a se integra într-un sistem legislativ internațional.

3. Crește rolul procurorului în actul de justiție, ajungându-se ca după 2003 procurorul să controleze și să supravegheze activitatea de urmărire penală.

4. Poliția, principala instituție ce acționează pentru menținerea ordinii publice, este transformată dintr-o forță polițienească, militară, într-un serviciu polițienesc, în slujba cetățeanului, începând cu anul 2002.

5. Jandarmeria Română și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență au demarat procese de modernizare și profesionalizare, fapt ce determină ca, în prezent, cele două instituții să îndeplinească o gamă variată de misiuni, inclusiv internaționale.

6. Poliția de Frontieră și Oficiul Român pentru Imigrări au cunoscut evoluții organizatorice și funcționale profunde, fiind compatibile cu cele mai moderne sisteme europene în domeniu, cu capabilități operative eficiente în domeniul controlului, supravegherii și securizării frontierei, al politicilor de azil și al controlului migrației.

7. După anul 2000, societatea românească cunoaște o dezvoltare a serviciilor destinate protecției bunurilor și persoanelor, prin apariția societăților specializate de pază și de detectivi particulari, precum și a poliției comunitare (serviciu public comunitar în subordinea nemijlocită a primarului).

8. Politicile de probațiune completează astăzi sistemul judiciar, prin reinserția persoanelor care au executat diferite pedepse privative de libertate.

9. Politicile antivictimale și asistența victimei devin coordonate importante ale intervenției instituțiilor statului în protejarea ordinii publice.

Toate acestea determină necesitatea definirii unei noi perspective strategice, care să ofere o imagine de integrare și focalizare a acțiunilor pentru toți actorii ce furnizează servicii de securitate pentru ordinea publică. Dezideratul unei perspective strategice este cu atât mai mare cu cât tot mai mult suntem martori ai unor procese socio-ecomomice și culturale care modifică permanent societatea și cresc inopinat presiunea asupra sistemului de ordine publică, prin dezvoltarea unor noi nevoi de securitate sau prin reconfigurarea instituțiilor sociale. La acestea se adaugă amploarea și gravitatea efectelor fenomenelor naturale — fapt ce reclamă identificarea și valorificarea de soluții, prin reciprocitate și colaborare internațională.

Strategia națională de ordine publică, denumită în continuare *Strategia*, oferă ansamblul obiectivelor majore pe termen mediu, în domeniul ordinii publice, coroborate cu principalele modalități de realizare și resurse necesare pentru menținerea, asigurarea și restabilirea ordinii publice și contribuie la stabilirea unei direcții unitare, la nivelul tuturor instituțiilor de ordine publică.

Este unul dintre pilonii de bază pentru realizarea obiectivelor strategice ale Strategiei Naționale de Apărare și urmărește îmbunătățirea serviciilor de siguranță publică.

Strategia se corelează cu Strategia pentru dezvoltarea justiției (în prezent în formă de proiect), ce urmărește modernizarea și eficientizarea sistemului judiciar, și cu Strategia privind securitatea internă a Uniunii Europene, Programul Stockholm și Tratatul de la Lisabona.

II. Viziune și valori

Într-un spațiu european, pentru fiecare cetățean trebuie să existe un mediu de securitate, în care libertatea, securitatea și justiția sunt garantate. Astăzi, este necesar să se construiască un sistem integrat de ordine publică orientat proactiv către nevoile de securitate și în serviciul cetățenilor.

Mai mult ca oricând, este necesar ca la nivelul sistemului de ordine publică să se cristalizeze o cultură strategică bazată pe cunoașterea în profunzime a realității României și a tendințelor majore desprinse din evoluția globală a amenințărilor criminalității. Astfel, să se proiecteze o nouă arhitectură, care să permită valorificarea integrată a capacităților instituționale, promovarea de standarde operaționale, ocupaționale și profesionale și prioritizarea eforturilor în aplicarea legii.

Libertatea de mișcare, protecția, inclusiv juridică, a persoanelor celor mai vulnerabile, a femeilor și copiilor victime ale violenței, a persoanelor dependente, protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, participarea la viața democratică a Uniunii Europene, beneficierea de protecție în țările terțe trebuie să fie consolidate. Dezvoltarea protecției civile în fața dezastrelor naturale sau a situațiilor de urgență trebuie asigurată.

Valorile comune în domeniul ordinii publice susțin întreaga activitate de zi cu zi și oferă coordonatele în care aceasta se dezvoltă, precum și mijloacele prin care se realizează, astfel:

- **legalitate** — politicile în domeniul ordinii publice se constituie strict cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și a supremației legii;

- **profesionalism** — presupune specializarea și diversificarea metodelor și mijloacelor de acțiune, o poliție științifică, flexibilitate instituțională, implementarea unui management proactiv și, în special, prin fundamentarea deciziilor pe bază de analiză;

- **dialog** — construirea unei relații de încredere cu cetățeanul, prin transparență și comunicare, în conformitate cu principiile toleranței, respectului și libertății de exprimare;

- **integritate profesională** — responsabilitate în cheltuirea banului public și desfășurarea întregii activități în domeniul ordinii publice, după normele statuate în Codul de etică și deontologie profesională;

- **parteneriat** — cooperarea împotriva criminalității, atât cu cetățenii, cât și cu instituțiile de aplicare a legii, la nivel național și internațional, precum și cu alte organizații publice sau private, pentru consolidarea interoperabilității și focalizarea resurselor către securitatea publică și individuală;

- **operativitate și solidaritate** — receptarea mesajelor cetățenilor și identificarea modalităților optime de răspuns la acestea și acționarea cu promptitudine și eficacitate în desfășurarea prestațiilor efectuate în folosul membrilor comunității, precum și participarea la acțiuni concrete în beneficiul țărilor din Uniunea Europeană.

Întreg demersul de construire al strategiei este în spiritul principiilor europene enunțate în Strategia de securitate internă a Uniunii Europene:

- o abordare vastă și globală a securității;
- asigurarea supravegherii democratice și judiciare efective a activităților de securitate interne;
- prevenire și anticipare: o abordare proactivă și fondată pe informații;
- elaborarea unui model global pentru schimbul de informații;
- cooperarea operațională;
- cooperarea judiciară în materie penală;
- gestionarea integrată a frontierelor;
- un angajament în favoarea inovării și a formării;
- dimensiunea externă a securității interne/cooperarea cu țările terțe;
- flexibilitatea în vederea adaptării la dificultățile viitoare.

III. Provocări în domeniul ordinii publice

În procesul de selectare a priorităților, prezenta strategie subliniază necesitatea evaluării amenințărilor criminalității și a vulnerabilităților sistemului de ordine publică. Înțelegerea corectă a acestora oferă premisele identificării riscurilor de ordine publică și, în special, a evaluării impactului riscurilor în societate. Deși nu există un sistem integrat de evaluare cetățean — poliție — parchet — justiție — societate civilă, pe date consolidate la nivel național, o evaluare sintetică a provocărilor din domeniul de ordine publică, raliat amenințărilor, vulnerabilităților, riscurilor și punctelor de impact aferente, evidențiază următoarele:

Situația mediului social din punctul de vedere al ordinii publice:

- Criza economică și financiară mondială din anul 2009 continuă să exercite o influență de ordin economic, social și politic, cu incidență inevitabilă și greu de anticipat asupra societății românești și internaționale și, implicit, asupra activităților instituțiilor statului român. Efectele crizei pot conduce la situații de o gravitate excepțională în plan economic, social și politic, prin creșterea numărului de disponibilizări, atât în sectorul public, cât și în cel privat, cu impact asupra creșterii infracționalității, sentimentului de neîncredere a populației în instituțiile statului, numărului de proteste și de manifestări violente în rândul populației.

Percepția populației asupra provocărilor la adresa ordinii publice și asupra încrederii în autoritățile din sistemul de ordine și siguranță publică:

- Conform Eurobarometrului din toamna anului 2009, în percepția cetățenilor, problema criminalității este plasată pe locul 4 între problemele pe care trebuie să le rezolve instituțiile statului. În schimb, în viața personală, problema criminalității se situează pe locul 7, deși aceasta se află pe un trend crescător (+2% față de Eurobarometrul de primăvară al anului 2009).

Comparativ cu indicatorii înregistrați la nivelul celor 27 de state europene, în anul 2009 românii acordă criminalității o mai mare importanță decât media înregistrată în Uniunea Europeană, îndeosebi pe agenda națională, în plan personal acesta situându-se aproximativ la nivelul înregistrat în statele membre.

- În ultimii 4 ani, imaginea Ministerului Administrației și Internelor a înregistrat o evoluție defavorabilă, la nivel calitativ, prin scăderea până la jumătate a capitalului de imagine pozitivă a instituției.

- În sondajele de opinie, având ca temă relațiile dintre cetățeni și poliție, proporția celor care consideră că poliția ar trebui să își îmbunătățească relațiile cu cetățenii este de peste 93% — nivel înregistrat încă din anul 2003, iar procentul celor care consideră că cetățenii ar trebui să se implice mai activ în a ajuta poliția să își îndeplinească atribuțiile este de 86%.

- Cetățeanul își dorește un grad mai înalt de siguranță, ca atare el va trebui să participe, în calitate de coautor, la realizarea acestui obiectiv. Standardele de moralitate pe care, în mod tradițional, populația le aplică polițiștilor, sunt cu mult mai înalte decât cele aplicate altor categorii socioprofesionale. Mai mult, se consideră absolut firesc ca un polițist să își riște zilnic viața pentru apărarea drepturilor și libertăților constituționale ale cetățeanului, pentru apărarea avutului public și privat, motiv pentru care acestui funcționar public trebuie să i se asigure un statut social în concordanță cu riscurile inerente și cu importanța socială a activității pe care o desfășoară.

- Pentru menținerea, asigurarea și restabilirea ordinii și siguranței publice, potrivit obligațiilor și responsabilităților stabilite prin lege, Ministerul Administrației și Internelor — prin intermediul principalelor structuri: Poliția Română, Poliția de Frontieră Română și Jandarmeria Română — are prevăzute posturi ce asigură o medie de 500 de polițiști/jandarmi la 100.000 locuitori. La începutul anului 2010, deficitul de personal era de 13%, ceea ce conduce la o medie reală de 434 de polițiști/jandarmi la 100.000 locuitori. Deficitul este în special în dispozitivele de ordine și siguranță publică.

Situația fenomenului infracțional:

Generalități:

- În ultimii ani, în România, criminalitatea a cunoscut un trend preponderent ascendent, iar sentimentul de insecuritate al cetățenilor s-a amplificat. Indicatorii stării infracționale demonstrează că, pentru a stăvili valul de amenințări la adresa ordinii publice — infracțiunile de mare violență, crima organizată, marea criminalitate economico-financiară și criminalitatea transfrontalieră, este necesară o abordare mult mai complexă, în sistem integrat, cu participarea factorilor responsabili.

- Evoluția numărului de lucrări penale și dosare cu urmărire penală începută este în creștere permanentă, ajungându-se ca la sfârșitul anului 2009, în Poliția Română, numărul de lucrări penale să fie de aproximativ 700.000 (dublu față de luna ianuarie 2005), iar al dosarelor penale cu urmărirea penală începută de aproximativ 425.000 (cu 60% mai mult decât în luna ianuarie 2005). În anul 2009, Ministerul Public a înregistrat aproximativ 1,4 milioane de dosare penale, de peste 8 ori mai mult decât în 1989 și de 3 ori mai mult față de 2000, în condițiile în care numărul de procurori este aproape același. Cel mai important risc este reprezentat de creșterea permanentă a volumului de activitate al celor două instituții.

- Deși caracteristica generală a evoluției infracțiunilor grave o constituie menținerea unui trend descendent, în ultimii doi ani, conflictele dintre grupările criminale devin din ce în ce mai violente, iar folosirea armelor este tot mai prezentă în situațiile acestea. Totodată, numărul furturilor din bănci și din case de schimb valutar crește și apar moduri de operare deosebite (cu mână armată, persoane mascate).

- Mica criminalitate, criminalitatea „de vitrină” (furturi din magazine, din buzunare, din mașini, prostituție etc.) constituie

domeniul cel mai sensibil și cu impact direct asupra cetățenilor, ce sunt afectați de frecvența cu care sunt săvârșite astfel de fapte. La nivelul Poliției Române, precum și la parchete, anual, volumul de dosare penale este în creștere, capacitățile personalului fiind depășite. Caracterul preponderent reactiv la criminalitate și concentrarea în special pe activitatea de tragere la răspundere penală nu mai sunt strategii de succes. Este necesară concentrarea forțelor din sistemul de ordine publică pe componenta de proactivitate a activității polițienești, revigorarea politicilor de prevenire a criminalității și concentrarea eforturilor, în stradă, ale poliției și jandarmeriei, în funcție de intervalele și zonele critice pentru criminalitate.

- Cu toate măsurile adoptate — legislative, organizatorice, educative —, fenomenul violenței pe stadioane a proliferat, iar sentimentul de insecuritate al spectatorului simplu s-a amplificat. Lipsa de eficiență și de finalitate a măsurilor legale dispuse a determinat escaladarea manifestărilor de huliganism, uneori chiar confruntări de stradă între grupurile rivale de suporteri, cu grave consecințe asupra climatului de normalitate, care ar trebui să caracterizeze orice competiție sportivă.

Criminalitatea economico-financiară:

- Amploarea, complexitatea și înalta specializare a infractorilor au definit caracteristicile criminalității economico-financiare în perioada ultimilor ani. Amplificarea fenomenului a fost determinată de trendul ascendent al criminalității economico-financiare, în anul 2009, fiind constatat un număr de aproximativ 80.000 de fraude de această natură, cu un prejudiciu de peste 19.000.000 mii lei, de 3 ori mai mare decât în 2008.

- Criminalitatea economico-financiară distorsionează mediul de afaceri, prin atingerea gravă adusă concurenței loiale, și este strâns asociată cu corupția. Conform datelor statistice existente la nivelul Poliției Române, rezultă că, începând cu anul 2006 și până la sfârșitul anului 2009, s-a menținut un trend ascendent al creșterii infracționalității specifice evaziunii fiscale. Astfel, dacă în 2006 s-au constatat peste 3.900 infracțiuni, în anul 2009 numărul acestora a crescut la aproximativ 9.300. Pe fondul unor proceduri de lucru greoaie și a unei legislații neadaptate situației reale — sistem de aplicare a legii fragmentat și fără instrumente legislative puternice de luptă antifraudă — coroborat cu deschiderea frontierelor, în vederea realizării unui comerț liber între statele Uniunii Europene, nivelul economiei subterane este unul în creștere. Este imperios necesar să se creeze condiții de întărire a capacității de investigare și urmărire a acestor infracțiuni, de atragere de fonduri și dezvoltare a resurselor umane, să se îmbunătățească procedurile de confiscare a fondurilor rezultate din aceste infracțiuni, să se creeze condiții pentru re folosirea acestor fonduri, să se pună accent pe întărirea capacității de identificare a tranzacțiilor suspecte și să se faciliteze schimbul de bune practici dintre autoritățile competente din alte state membre.

Criminalitatea organizată:

- Nu de multe ori, activitățile infracționale derulate de grupările de criminalitate organizată sunt favorizate de coruperea unor oficiali din cadrul instituțiilor administrative și de aplicare a legii, în special funcționari cu atribuții de execuție, fapt ce impune intensificarea și diversificarea măsurilor pentru prevenirea producerii unor acte și fapte de corupție, în care să fie angrenați reprezentanți ai instituțiilor statului.

- Trebuie remarcată, în ultima perioadă, pericolozitatea deosebită a tipologiei grupărilor infracționale actuale, fapt care determină, în plan intern și internațional, amenințări reale, prin:
 - creșterea interesului pentru România a grupurilor criminale străine, cauza reprezentând-o poziția geostrategică;
 - interferențele între criminalitatea organizată și finanțarea terorismului, elemente ce se susțin reciproc în realizarea actului infracțional;

— continua specializare a grupărilor criminale, accesul la ultimele tehnologii și angajarea de persoane cu diverse specializări necesare îndeplinirii scopurilor infracționale;

— evoluția tot mai puternică, din punct de vedere financiar, a grupurilor infracționale, prin racordarea acestora la rețele internaționale, transfrontaliere de crimă organizată și prin plasarea câștigurilor ilicite în diferite zone economice, respectiv geografice.

• Au fost semnalate, în ultimii ani, acțiuni și fapte circumscrise terorismului, inclusiv preocupări de proliferare a traficului ilegal cu arme și chiar creșterea agresivității unor medii sau persoane interesate de a intra, în mod ilegal, în posesia unor produse, tehnologii strategice, cu dublă utilizare sau materiale din categoria CBRN (*Chemical — Biological — Radiological — Nuclear*).

• În contextul relevat de multiplicarea și diversificarea amenințărilor la adresa ordinii publice, prin analiza permanentă a evoluțiilor mediului intern de securitate se identifică o creștere a agresivității organizațiilor anarhiste, grupărilor antiglobalizare sau a sectelor pseudoreligioase, atragerea unui număr mai mare de adepți, precum și creșterea frecvenței acțiunilor acestor organizații.

• Din ce în ce mai prezent în România, fenomenul criminalității informatice se manifestă sub mai multe aspecte: creșterea numărului de cazuri înregistrate și organizarea celor ce comit astfel de fapte în adevărate grupuri infracționale, precum și reorientarea grupărilor criminale care, în trecut, comiteau infracțiuni din sfera traficului de persoane, traficului internațional de autoturisme și traficului de droguri către infracțiuni de natură informatică. Principalii factori care au determinat reorientarea grupărilor criminale către infracțiuni informatice sunt legați de obținerea de câștiguri materiale mari într-un timp relativ scurt și cu riscuri relativ mici. Acest fenomen afectează în primul rând imaginea României, întrucât activitățile infracționale au ca țintă instituții financiare sau cetățeni străini, slăbind încrederea în sistemele financiare și rețelele de comunicații din România, încrederea cetățenilor români în folosirea instrumentelor de plată electronică și a celor disponibile prin internet, existând riscul ca forței de muncă din domeniul IT&C din România să i se confere o proastă reputație, având ca finalitate imediată lipsa de investiții sau retragerea celor existente în acest sector economic.

• Un alt domeniu, în care eforturile mai multor instituții s-au conjugat, la nivel național și internațional, îl reprezintă cel al luptei împotriva traficului și consumului de droguri. Deși România nu este o țară-sursă de droguri, teritoriul țării este tranzitat de grupările infracționale specializate. Dacă, în mod tradițional, este cunoscută plasarea pe ruta balcanică și pe cea nordică de tranzit a drogurilor ce provin din zona Afganistanului (opium, heroină, morfină), capturile din Aeroportul Internațional „Henri Coandă” (2007) și Portul Constanța (2009) plasează România și în circuitul de tranzit al cocainei, ce are ca sursă principală de producere, la nivel mondial, în special zona de centru și nord a Americii de Sud. Datorită poziționării geografice, contribuția României în lupta contra traficului internațional de droguri este monitorizată de forurile internaționale și europene. De menționat că în România s-a dezvoltat o piață de desfacere a drogurilor, fiind prezente toate tipurile de droguri, inclusiv cele sintetice. Odată cu dezvoltarea pieții s-au dezvoltat și serviciile de asistență medicală pentru victimele traficului de droguri.

• În prezent, România este o țară-sursă și de tranzit, dar poate deveni și o țară de destinație pentru victimele traficului de persoane, motiv pentru care prevenirea și combaterea acestui tip de infracționalitate trebuie să rămână o prioritate a structurilor de aplicare a legii. Deși în anul 2009 au fost desfășurate activități specifice de investigare într-un număr de peste 900 de cazuri și au fost identificate aproximativ 800 de victime, traficul

de ființe umane reprezintă o prioritate și pentru țara noastră, la același nivel de importanță pe care îl înregistrează această problemă în toate statele Uniunii Europene.

Migrația:

• A doua frontieră externă a Uniunii Europene, cu segmente atât pe uscat, cât și maritim, România are un rol important în asigurarea echilibrului demografic, economic și social în întreaga Europă. Eforturile trebuie coroborate pentru întărirea securității regionale, în eventualitatea unor amenințări grave transfrontaliere, ce pot deveni oricând realitate, în lipsa unui control atent și flexibil, exercitat pe limitele estice ale Spațiului Uniunii Europene. Fenomenul migrației este considerat un proces multinațional, care nu mai poate fi gestionat doar unilateral sau bilateral. Implementarea politicii comune în domeniul migrației și azilului, prin asigurarea protecției internaționale, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație (admisie, ședere, îndepărtare, azil și integrare), prevenirea și aplicarea legii în domeniul migrației ilegale — deziderate ale identității europene a României, ca stat membru al Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2007 — sunt realizate de Poliția de Frontieră Română și Oficiul Român pentru Imigrări, rolul important al acestor instituții fiind unul recunoscut inclusiv în plan european.

Infracțiuni comise de cetățenii români în străinătate:

• Imaginea României continuă să fie afectată de criminalitatea comisă de români pe teritoriul altor state. În ultimii 3 ani, numărul cetățenilor români semnați cu activitate infracțională în străinătate a crescut continuu, ajungându-se ca, în anul 2009, numărul acestora să fie de peste 9000. 90% din criminalitatea comisă de cetățenii români în străinătate se înregistrează pe teritoriul a 8 state (Austria, Italia, Franța, Spania, Irlanda, Belgia, Germania și Marea Britanie). Deși majoritatea faptelor ilicite se înscrie în sfera micii criminalități, se constată și apariția cazurilor în care cetățeni români fac parte din filiere transnaționale de crimă organizată.

Siguranța rutieră:

• Este necesară îmbunătățirea climatului de siguranță în traficul rutier și reconstruirea strategiei de acțiune la nivel guvernamental pentru convergența acțiunilor instituțiilor, în vederea creșterii siguranței participanților la trafic și îmbunătățirea condițiilor de trafic. Deși în anul 2009, datele statistice înregistrate relevă o ușoară scădere a riscului rutier, evoluțiile ultimilor 5 ani îl plasează pe un trend ascendent. Conform rezultatelor premergătoare întocmirii Programului european de acțiune pentru siguranța rutieră 2011—2020, la nivelul Uniunii Europene vor fi stabilite obiective clare și măsurabile, urmărindu-se o serie de priorități, precum accidentele pe drumurile rurale (60% din numărul total de decese) și participanții la trafic vulnerabili, precum pietonii, bicicliștii, motocicliștii și bătrânii.

Dezastre și calamități:

• Alături de problemele legate de criminalitate, securitatea indivizilor este afectată de dezastrele naturale sau de cele produse de om. România se află în zona europeană cu risc ridicat de producere a cutremurelor devastatoare, iar această realitate trebuie avută în vedere de autoritățile publice centrale și locale, ale căror priorități trebuie să includă informarea permanentă a populației, pentru ca aceasta să își dezvolte un comportament adecvat — înainte, în timpul și după producerea situațiilor de urgență. În ultima perioadă, ne-am confruntat cu efecte ale fenomenelor meteorologice deosebite — revărsări de ape, inundații, alunecări de teren — necesitând eforturi conjugate din partea structurilor de ordine și siguranță publică și a structurilor pentru situații de urgență, pentru limitarea și înlăturarea efectelor produse de acestea, precum și participarea la intervenții în sprijinul populației, prin asigurarea cu apă potabilă și alimente.

În concluzie, ne aflăm într-o perioadă în care majoritatea formelor de criminalitate cunosc noi tipologii de manifestare, iar starea generală de securitate a cetățeanului și a mediului de afaceri are de suferit pe fondul unei insuficiente articulare și al unei anumite rigidități a instituțiilor din sistemul de ordine și siguranță publică, în fața noilor provocări. Deși numărul persoanelor care prestează servicii de securitate a crescut în ultimii ani (sistemul privat de pază și protecție, poliția comunitară), insuficienta coordonare a acestora creează vulnerabilități care sunt exploatare tot mai mult de grupările infracționale. La această imagine se adaugă dezideratul aderării la Spațiul Schengen și garanțiile pe care trebuie să le asigurăm pentru toți cetățenii Uniunii Europene, respectiv că frontiera maritimă, aeriană și terestră, aflată în responsabilitatea noastră, asigură un spațiu unic de libertate, securitate și justiție.

IV. Priorități în domeniul ordinii publice pentru 2010—2013:

- creșterea gradului de siguranță pentru cetățeni, prin:
 - cunoașterea, prevenirea și aplicarea legii împotriva infracționalității, în special împotriva criminalității organizate și transfrontaliere, terorismului, precum și în ceea ce privește șederea ilegală a străinilor pe teritoriul României;
 - reducerea impactului la nivelul comunităților și persoanelor a efectelor criminalității;
- restabilirea autorității structurilor de aplicare a legii, descentralizarea și reforma instituțională, necesară consolidării serviciilor comunitare și a celor de ordine publică din România, realizării interoperabilității acestora, precum și asigurării unui grad ridicat de încredere a cetățenilor față de structurile de ordine publică;
- aderarea la Spațiul Schengen și armonizarea, pe segmentul ordinii publice, cu Strategia UE de securitate internă, prin abordări conceptuale unitare, continuarea progresului în spațiul de libertate, securitate și justiție, adoptarea modelului european de securitate, ca recunoaștere a interdependenței dintre securitatea internă și cea externă în construirea „centrului de securitate globală”.

V. Cadrul juridic existent:

1. Constituția României, republicată;
2. Strategia de Securitate Națională;
3. Codul penal, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
4. Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
5. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare;
6. Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare;
7. Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, cu modificările ulterioare;
8. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
9. Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României;
10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare;
11. Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;
12. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, cu modificările și completările ulterioare;
13. Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată, cu completările ulterioare;
14. Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, cu modificările ulterioare;

15. Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare;

16. Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare;

17. Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului;

18. Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată;

19. Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

20. Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare;

21. Legea nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, cu modificările ulterioare;

22. Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, cu modificările și completările ulterioare;

23. Legea nr. 355/2009 privind regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;

24. Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare;

25. Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată, cu modificările ulterioare;

26. Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive;

27. Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, cu modificările și completările ulterioare;

28. legi și hotărâri ale Guvernului privind organizarea și funcționarea structurilor cu atribuții în domeniul ordinii publice;

29. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;

30. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

31. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare;

32. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2008;

33. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005;

34. Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare;

35. Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen);

36. Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare;

37. Hotărârea Guvernului nr. 1.122/2007 pentru aprobarea Strategiei naționale privind imigrația pentru perioada 2007—2010;

38. Hotărârea Guvernului nr. 373/2008 privind organizarea, funcționarea și compunerea Centrului Național de Conducere a Acțiunilor de Ordine Publică;

39. Hotărârea Guvernului nr. 762/2008 pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență;

40. Hotărârea Guvernului nr. 548/2008 privind aprobarea Strategiei naționale de comunicare și informare publică pentru situații de urgență;

41. Hotărârea Guvernului nr. 547/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă;

42. Hotărârea Guvernului nr. 1.739/2006 pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu;

43. Hotărârea Guvernului nr. 609/2008 pentru aprobarea Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010;

44. Hotărârea Guvernului nr. 79/2010 privind înființarea Comisiei de monitorizare a progreselor înregistrate de România în domeniul reformei sistemului judiciar și luptei împotriva corupției.

VI. Obiective strategice

Cele 3 priorități de acțiune stabilite de Strategie sunt coordonatele principale spre care se focalizează eforturile structurilor cu atribuții și competențe în domeniul ordinii publice și se fundamentează pe următoarele obiective strategice:

1. îmbunătățirea siguranței cetățeanului;
2. asigurarea unui climat de legalitate mediului de afaceri;
3. reducerea impactului criminalității organizate, transfrontaliere și terorismului;
4. consolidarea managementului integrat al crizelor de ordine publică și situațiilor de urgență;
5. îmbunătățirea calității serviciilor publice în domeniu;
6. securizarea frontierei, în special a celei externe a Uniunii Europene de pe teritoriul României.

VII. Direcții de acțiune

Obiectiv strategic nr. 1. Îmbunătățirea siguranței cetățeanului

Măsurile de siguranță publică sau a cetățeanului se constituie din ansamblul acțiunilor legale preventiv-reactive pe care instituțiile publice sau private sau indivizii le iau pentru a spori nivelul de siguranță al persoanelor, colectivităților și bunurilor.

Principalele domenii de intervenție subsumate acestui obiectiv strategic sunt:

- 1.1. siguranța stradală și în mijloacele de transport în comun;
- 1.2. siguranța traficului rutier;
- 1.3. siguranța în mediul rural.

Principalele direcții de acțiune sunt:

1. îmbunătățirea cadrului legislativ, în special în domeniul aplicării și executării măsurilor contravenționale, pazei bunurilor și persoanelor și adoptarea legii poliției locale;

2. creșterea capacității instituționale prin:

- dezvoltarea mobilității aeriene și terestre a structurilor Ministerului Administrației și Internelor;
- dezvoltarea și modernizarea rețelelor de comunicații și suport informatic ale structurilor Ministerului Administrației și Internelor, în special în mediul rural;
- modernizarea clădirilor destinate desfășurării activităților specifice din mediul rural;

3. redistribuirea resurselor în sistemul de ordine și siguranță publică, pentru acoperirea străzii și întărirea structurilor de poliție din proximitatea frontierelor prin:

- reorganizarea misiunilor de pază ale Jandarmeriei Române, pentru reducerea personalului destinat acestei misiuni

și implementarea unor instrumente tactice mai eficiente (supraveghere video, elemente de avertizare, dispozitive integrate de pază și patrulare etc.);

- relocarea personalului poliției de frontieră de pe granița internă a Uniunii Europene, conform concepției elaborate în acest sens și aprobate de conducerea Ministerului Administrației și Internelor;

4. consolidarea managementului integrat al situației operative, prin:

- derularea activităților de menținere a ordinii publice în sistem integrat, pentru reducerea infracționalității stradale și din mijloacele de transport în comun, prin angrenarea, într-un mediu comun de operare (COE), a structurilor Ministerului Administrației și Internelor și a altor autorități de securitate și ordine publică și societăți private de securitate;
- regândirea modului de organizare a forțelor de ordine publică în mediul rural, pentru asigurarea patrulării și intervenției la evenimente;

• colectarea structurată, în sisteme informatice, a datelor și informațiilor privind incidentele, evenimentele și misiunile la care sunt alocate resursele de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice;

- extinderea sistemului de analiză tactică pentru monitorizarea și evaluarea situației operative, precum și pentru planificarea activităților de menținere a ordinii publice;
- modernizarea și eficientizarea serviciilor polițienești specializate (structuri de intervenție, poliția fluvială etc.);
- regândirea activității informative în Ministerul Administrației și Internelor;

• asigurarea unui climat de normalitate cu ocazia desfășurării unor activități cu public numeros;

5. creșterea capacităților din teren, de verificare și de aplicare a măsurilor specifice, în cazul situațiilor prevăzute de

Convenția Schengen și de celelalte acte comunitare relevante Schengen, inclusiv schimbarea comportamentului polițistului/jandarmului în situațiile de legitimare;

6. participarea reprezentanților Poliției Rutiere în grupurile de lucru pentru elaborarea unei strategii guvernamentale în domeniul riscului rutier, în vederea creșterii gradului de siguranță rutieră;

7. promovarea unei culturi de siguranță publică în comunitate, prin intermediul polițiștilor de proximitate, pentru creșterea gradului de conștientizare și identificare a amenințărilor comunității locale;

8. elaborarea unor proceduri unice de acțiune aplicabile tuturor structurilor participante la realizarea sistemului integrat de ordine publică;

9. asigurarea unui climat de ordine și siguranță publică în zona instituțiilor de învățământ preuniversitar, prin angrenarea structurilor Ministerului Administrației și Internelor, a poliției comunitare și a unităților școlare.

Rezultate așteptate:

- reducerea deficitului de personal din dispozitivele de ordine publică;
- creșterea performanței dispozitivelor de ordine și siguranță publică în sistem integrat;
- reducerea numărului de persoane decedate, ca urmare a accidentelor de circulație;
- reducerea numărului de infracțiuni stradale;
- menținerea unui procent de peste 90% a intervențiilor sub 10 minute la apelurile de urgență ale cetățenilor;
- creșterea fermității în aplicarea legii;
- creșterea nivelului de încredere a populației în instituțiile Ministerului Administrației și Internelor.

Obiectiv strategic nr. 2. Asigurarea unui climat de legalitate mediului de afaceri

Securitatea economică constituie unul dintre elementele structurale ale securității naționale.

Principalele **domenii de intervenție** subsumate acestui obiectiv strategic sunt:

2.1. protejarea bugetului consolidat al statului. Combaterea evaziunii fiscale și a fraudelor vamale;

2.2. combaterea infracționalității în domeniul achizițiilor publice;

2.3. protecția drepturilor de proprietate intelectuală și industrială.

Principalele **direcții de acțiune** sunt:

1. implementarea unui sistem de management al cazurilor, care să permită identificarea de conexiuni între infractori și bunuri, îmbunătățirea administrării probatoriului și reducerea timpilor de soluționare a dosarelor și lucrărilor penale din domeniul economic în Poliția Română;

2. îmbunătățirea schimbului de informații și coroborarea acțiunilor între structurile de aplicare a legii, în special dintre parchete, Poliția Română, Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și sprijinirea activităților desfășurate la nivelul Europol în dosarele analitice deschise pentru combaterea fraudelor intracomunitare și cu produse accizabile;

3. consolidarea capabilităților de acțiune prin instituționalizarea echipelor de tip task-force în nodurile strategice din fluxurile de persoane, bunuri și bani;

4. creșterea nivelului de recuperare a prejudiciilor cauzate, prin perfecționarea cadrului legislativ în domeniul măsurilor asigurătorii și armonizarea legislației românești cu cea comunitară în ceea ce privește oficiile de recuperare a creanțelor;

5. întărirea capacității poliției judiciare de a interveni și a acționa în cazul grupărilor criminale, sub aspectul economic al activității infracționale, prin modificarea corespunzătoare a legislației privind descoperirea și combaterea evaziunii fiscale;

6. clarificarea competențelor structurilor care acționează pentru combaterea criminalității financiare.

Rezultate așteptate:

- reducerea activităților care contribuie la dezvoltarea economiei subterane și transferul acestora în economia reală, în scopul aplicării legislației în domeniul taxelor și impozitelor;

- creșterea cuantumului de recuperare a prejudiciilor cauzate în domeniul criminalității economico-financiare;

- creșterea numărului de cazuri rezolvate și finalizate cu condamnări în domeniul criminalității economico-financiare.

Obiectiv strategic nr. 3. Reducerea impactului criminalității organizate, transfrontaliere și terorismului

Obiectivul strategic se află pe agenda publică, fiind în lista de priorități din procesul de integrare în Uniunea Europeană. În acest context, domeniul a beneficiat de numeroase dezvoltări instituționale și activitatea este coordonată, secvențial, de strategii sectoriale, ce intră în cicluri permanente de monitorizare și îmbunătățire: Strategia națională antidrog 2008—2012, Strategia națională împotriva traficului de persoane pentru perioada 2006—2010, Strategia națională privind imigrația pentru perioada 2007—2010,

Principalele **domenii de intervenție** subsumate acestui obiectiv strategic sunt:

3.1. cunoașterea, prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și îmbunătățirea serviciilor de asistență a victimelor;

3.2. asigurarea unei politici coerente și eficiente în domeniul imigrației;

3.3. reducerea dimensiunii traficului de persoane și înlăturarea efectelor negative pe care acesta le are asupra cetățenilor și asupra societății;

3.4. cunoașterea, prevenirea și combaterea criminalității informatice;

3.5. lupta împotriva spălării banilor, a finanțării activităților criminale și valorificarea cadrului de cooperare pe linie de terorism, asigurat conform strategiei în domeniu, prin Sistemul național de prevenire și combatere a terorismului.

Principalele **direcții de acțiune** sunt:

1. elaborarea unor noi standarde de evaluare a activităților specifice recuperării prejudiciilor cauzate de grupările criminale;

2. îmbunătățirea mecanismelor de control și reducerea vulnerabilităților din legislație;

3. dezvoltarea capacității instituționale și operaționale de luptă împotriva criminalității informatice;

4. intensificarea cooperării polițienești;

5. continuarea eforturilor de sprijin al statelor europene care înregistrează o criminalitate comisă de români ridicată, inclusiv specializarea poliștilor la nivel teritorial, pe baza principiului județe sursă-țări de destinație;

6. susținerea programelor naționale de prevenire și creșterea capacității de conștientizare a societății privind efectele traficului și consumului de droguri, traficului de ființe umane, criminalității informatice, exploatării sexuale a copiilor și pornografiei infantile pe internet;

7. întărirea capacității instituționale a Agenției Naționale Antidrog și a Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane;

8. consolidarea instituțională și operațională a Oficiului Român pentru Imigrări;

9. valorificarea expertizei atașărilor de afaceri interne din cadrul misiunilor permanente și al ambasadelor României.

Rezultate așteptate:

- creșterea numărului de cazuri rezolvate cu finalitate judiciară — condamnări și confiscări, în domeniul crimei organizate;

- creșterea cuantumului sumelor obținute prin valorificarea bunurilor identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, rezultate din activități ilicite;

- capacitate crescută de cunoaștere și control al criminalității organizate și transfrontaliere, în special a imigrației.

Obiectiv strategic nr. 4. Consolidarea managementului integrat al crizelor de ordine publică și situațiilor de urgență

La nivelul Ministerului Administrației și Internelor funcționează Centrul Național de Conducere a Acțiunilor de Ordine Publică, structură interinstituțională de suport decizional pentru managementul acțiunilor în situații de criză în domeniul ordinii publice. Pentru îndeplinirea obiectivelor sale și asigurarea funcțiilor de sprijin pentru Ministerul Administrației și Internelor, Centrul Național cooperează cu Centrul Operațional Național din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu Centrul de Situații al Guvernului, cu Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă, cu Componenta pentru situații din cadrul Centrului de Conducere Operațională a Statului Major General, precum și cu celelalte centre operative constituite la nivelul instituțiilor publice reprezentate.

Activitatea de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență a constituit o preocupare prioritară pentru Guvernul României, în sensul identificării unor linii directoare și pentru materializarea acestora în documente programatice strategice.

În perspectivă se are în vedere constituirea Platformei naționale de reducere a riscului de dezastre, în acord cu obiectivele stabilite de Strategia internațională de reducere a dezastrelor (Planul-cadru de acțiune Hyogo 2005—2015).

Principalele **domenii de intervenție**, subsumate acestui obiectiv strategic, sunt:

4.1. perfecționarea sistemului integrat de gestionare a crizelor din domeniul ordinii publice;

4.2. îmbunătățirea mecanismelor de răspuns și gestionare a situațiilor de urgență și asigurarea funcțiilor de sprijin de către structurile cu atribuții în domeniul ordinii publice;

4.3. politici în domeniul managementului stărilor excepționale.

Principalele **direcții de acțiune** sunt:

1. îmbunătățirea și eficientizarea proceselor de conducere a operațiunilor, monitorizare și analiză a riscurilor în domeniul ordinii publice și de planificare și folosire a resurselor participante la intervenții;

2. creșterea calității acțiunilor și măsurilor de prevenire a riscurilor majore de producere a unor dezastre și îmbunătățirea capacității de acțiune în astfel de situații, potrivit legii;

3. creșterea capacității de rezistență și de apărare a populației, prin cultivarea capacităților de prevenire și autoapărare/autosusținere ale populației;

4. integrarea și compatibilizarea cu sisteme similare din alte țări și de la nivel internațional;

5. profesionalizarea personalului din comandamentele și centrele operaționale, conform standardelor și bunelor practici europene;

6. îmbunătățirea dotării și înzestrării cu tehnică, echipamente, aparatură și materiale de intervenție a structurilor operative, atât din fonduri bugetare, cât și prin atragerea fondurilor europene;

7. creșterea calității asistenței medicale de urgență și descarcerare, prin îmbunătățirea pregătirii personalului și investiții în dotare;

8. efectuarea anuală a unei simulări pentru gestionarea națională a situațiilor de criză;

9. promovarea unor programe de sprijinire a serviciilor voluntare și private pentru situații de urgență;

10. rolul activ în elaborarea planurilor naționale în domeniul stărilor excepționale, pentru a asigura pregătirea forțelor proprii, a economiei, a teritoriului și a populației, în cazul apariției unor situații care pot genera mobilizarea sau starea de război;

11. dezvoltarea programelor strategice în domeniu, de realizare a exercițiilor naționale și sub egidă internațională, pentru implementarea standardelor NATO și UE în materie;

12. alocarea resurselor pentru rezervele de stat și de mobilizare, planificarea rechizițiilor de bunuri și prestări de servicii în interes public, ca funcție de sprijin complementară, menținerea în stare de funcționare a infrastructurii necesare bunei funcționări a statului de drept, a instituțiilor democratice și asigurarea continuității activităților economico-sociale, în condițiile declanșării stărilor excepționale.

Rezultate așteptate:

1. operaționalizarea celor 42 de centre de comandă și coordonare, respectiv 42 de centre de coordonare și conducere a intervenției în situații de urgență — centre județene și al municipiului București;

2. reducerea timpului mediu de răspuns în situații de criză de ordine publică și/sau în situații de urgență.

Obiectiv strategic nr. 5. Îmbunătățirea calității serviciilor publice

Unul dintre cele mai importante obiective, datorită impactului direct asupra cetățeanului, îmbunătățirea calității serviciilor publice, induce acțiuni conjugate pe **două domenii principale de intervenție**:

5.1. creșterea transparenței și a celerității în prestarea serviciilor publice polițienești;

5.2. optimizarea resurselor instituționale, în vederea debirocrațizării, descentralizării, reducerii riscului de corupție și îmbunătățirii condițiilor socio-profesionale ale angajaților.

Prevenirea și combaterea corupției în sectoarele vulnerabile și administrația publică locală constituie unul dintre obiectivele majore naționale, strategie gestionată la nivelul Guvernului și monitorizată în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare al Uniunii Europene.

Principalele **direcții de acțiune** sunt:

1. informarea corectă și oportună a mass-mediei cu evoluția situației operative;

2. îmbunătățirea serviciului de soluționare a cererilor și petițiilor, primirea în audiență și consiliere a cetățenilor;

3. integrarea datelor biometrice în documentele de călătorie și de identitate ale cetățenilor români și străinilor, în scopul creșterii gradului de securitate al acestora;

4. organizarea unui observator național în domeniul ordinii și siguranței publice, care să consolideze statistici naționale din sistemul național judiciar și de ordine publică, sondaje de opinie, anchete sociale și evaluări ale riscurilor criminalității;

5. asigurarea unei politici coerente în domeniul managementului datelor și informațiilor, care să respecte drepturile și libertățile cetățenești, în special protecția datelor cu caracter personal;

6. îmbunătățirea condițiilor de lucru cu publicul, prin punerea în siguranță și modernizarea imobilelor cu risc maxim seismic aflate în patrimoniul Ministerului Administrației și Internelor;

7. îmbunătățirea sistemului de evaluare a performanței serviciilor publice din domeniul siguranței și ordinii publice, prin construirea unui mecanism eficient de cooperare și implementarea unor indicatori calitativi și cantitativi concentrați pe eficiența și eficacitatea activităților, precum și pe satisfacția cetățeanului;

8. implementarea managementului calității în instituțiile din domeniul siguranței și ordinii publice;

9. îmbunătățirea pachetului salarial, prin oferirea de facilități complementare;

10. simplificarea procedurilor de lucru, prin informatizarea activităților, în special în domeniile logistic, financiar, resurse umane și secretariat;

11. reevaluarea sistemului de formare și pregătire profesională a personalului și reasezarea acestuia pe principiul asimilării de competențe profesionale (aptitudini, cunoștințe și atitudini), ce alcătuiesc standardele ocupaționale. Evaluarea personalului se va realiza prin raportarea la standardele ocupaționale, iar pentru asigurarea accesului la dezvoltarea carierei se vor respecta principiile transparenței și nediscriminării și se va oferi un ghid al carierei;

12. reabilitarea și modernizarea rețelei sanitare a Ministerului Administrației și Internelor;

13. implementarea Concepției privind activitatea de prevenire a faptelor de corupție în cadrul structurilor Ministerului Administrației și Internelor;

14. identificarea și monitorizarea riscurilor de corupție în structurile Ministerului Administrației și Internelor.

Rezultate așteptate:

1. îmbunătățirea imaginii și prestigiului Ministerului Administrației și Internelor și a personalului său;

2. îmbunătățirea relației Ministerului Administrației și Internelor cu societatea civilă, prin creșterea încrederii în instituțiile polițienești;

3. creșterea încrederii în instituțiile cu atribuții în domeniul ordinii publice.

Obiectiv strategic nr. 6. Securizarea frontierei, în special a celei externe a Uniunii Europene de pe teritoriul României

Domeniu considerat prioritar pentru viitorul apropiat al României, din perspectiva aderării la Spațiul Schengen, securizarea frontierei vizează în principal protejarea cetățenilor

în Europa, în cadrul unei „societați globale”. În considerarea rolului important pe care managementul integrat al frontierelor îl joacă în domeniul securității la nivel european, România trebuie să își aducă aportul la consolidarea mecanismului de gestionare integrată a frontierelor, pornind chiar de la conceptul european de securizare a frontierei.

Astfel, conform prevederilor Catalogului Schengen actualizat al UE privind controlul la frontierele externe, returnarea și readmisia, asigurarea unui înalt nivel de supraveghere și control al frontierei, la nivelul standardelor comunitare, incumbă implementarea unui management integrat la frontieră, cu participarea tuturor instituțiilor statului cu atribuții în domeniu și aplicarea unui set de măsuri complementare, respectiv:

— controlul la frontiere (verificări și supraveghere), astfel cum este definit în Codul Frontierelor Schengen, incluzând analize de risc pertinente și informații privind criminalitatea;

— depistarea și investigarea criminalității transfrontaliere, în coordonare cu toate autoritățile competente de aplicare a legii;

— aplicarea modelului celor 4 filtre, stabilit la nivel european;

— cooperarea dintre agenții pentru managementul frontierelor (poliția de frontieră, vamă, poliție, imigrări, securitatea națională și alte autorități competente) și cooperarea internațională;

— coordonarea și coerența activităților statelor membre, ale instituțiilor și ale altor organisme ale Comunității și ale Uniunii.

Securizarea frontierei este dezvoltată și monitorizată la nivel național prin Strategia națională privind aderarea la Spațiul Schengen și Strategia națională de management integrat al frontierei de stat a României în perioada 2007—2010 (aflată, în prezent, în curs de revizuire).

Principalele **domenii de intervenție** subsumate acestui obiectiv strategic sunt:

6.1. crearea unui sistem integrat de securitate a frontierei. Securizarea frontierelor externe ale Uniunii Europene;

6.2. cooperarea și colaborarea cu structuri similare din Uniunea Europeană în cadrul sistemului de ordine publică și siguranță națională.

Principalele **direcții de acțiune** sunt:

1. aderarea la Spațiul Schengen în luna martie 2011, prin implementarea Sistemului informatic Schengen și prin finalizarea Sistemului integrat de securizare a frontierei, ce asigură implementarea modelului celor 4 filtre (măsuri în țări terțe, cooperarea cu statele vecine, controlul frontierelor și măsuri de control în interiorul spațiului comun, inclusiv returnarea);

2. implementarea de măsuri compensatorii pentru monitorizarea internă a amenințărilor criminalității asociate mișcării de bunuri și persoane pe teritoriul României;

3. valorificarea „analizei de risc și amenințărilor criminalității transfrontaliere și terorismului” la frontiera Schengen, precum și asigurarea asistenței tehnice și operative europene, prin echipele de intervenție rapidă și sprijin aerian la frontiera externă;

4. dezvoltarea parteneriatelor pe 4 dimensiuni:

• extinderea și dezvoltarea relațiilor de cooperare în domeniul afacerilor interne cu Uniunea Europeană, cu NATO și cu alte organizațiile internaționale specializate;

• creșterea cooperării bilaterale, în special cu statele vecine, pentru sprijinirea misiunilor operative, inclusiv cu statele terțe, în conformitate cu dezvoltarea dimensiunii externe a programului Stockholm, aprobat de Consiliul European în decembrie 2009;

• cooperarea interinstituții de aplicare a legii;

• utilizarea parteneriatului public-privat ca instrument în dezvoltarea politicii de prevenire și pentru transferul de cunoștințe de specialitate în domenii foarte specializate (sisteme informaționale geografice, tehnologia informației etc.);

5. dezvoltarea componentei de cooperare la Marea Neagră, în special în ceea ce privește combaterea criminalității organizate;

6. susținerea activă a unei politici strategice a Uniunii Europene pentru frontierele externe estice, în conformitate cu principiul solidarității;

7. continuarea participării la misiuni internaționale organizate sub egida ONU, UE sau a altor organisme internaționale.

Rezultate așteptate:

1. monitorizarea frontierei în standardele europene;

2. reabilitarea tuturor punctelor de trecere a frontierei internaționale, conform cerințelor Catalogului Schengen — Controlul frontierelor externe, returnare și readmisie;

3. direcționarea a 85% din totalul personalului Poliției de Frontieră și din totalul echipamentelor și mijloacelor deținute de instituție către activitățile din domeniul operativ;

4. armonizarea condițiilor de intrare a cetățenilor străini pe teritoriul țării, cu acquis-ul Schengen.

VIII. Implicații juridice

În plan legislativ se impune evaluarea actelor normative incidente domeniului ordinii publice, demersurile legislative urmărind cu precădere clarificarea competențelor și responsabilităților structurilor cu atribuții în materie, corelarea domeniilor subsecvente, precum și euroconformizarea cu actele comunitare aferente.

Inițiativele legislative vor avea în vedere implementarea actelor normative adoptate la nivelul UE, potrivit algoritmului stabilit prin Programul de lucru al Comisiei Europene pentru anul 2010 și prin Agenda europeană și de cooperare internațională în domeniul afaceri interne.

Inițiativele legislative de modificare a unor acte normative de nivel superior (legi, ordonanțe ale Guvernului, hotărâri ale Guvernului) și a celor de nivel intern (ordine, instrucțiuni ale ministrului administrației și internelor) se vor realiza conform planurilor legislative anuale, fundamentate pe baza noilor oportunități reieșite din Strategie.

IX. Implicații bugetare

Strategia națională de ordine publică implică, în general, activități care vor fi realizate în limitele cheltuielilor adoptate anual, prin legea bugetului de stat, precum și prin realizarea absorbției fondurilor europene și asigurarea resurselor financiare necesare pentru cofinanțarea proiectelor realizate cu acestea.

În vederea finanțării acțiunilor la noile frontiere externe ale Uniunii Europene, pentru punerea în aplicare a acquis-ului Schengen și controlul frontierelor, România beneficiază de fondurile puse la dispoziție de Uniunea Europeană, prin intermediul Facilității Schengen și al Programului PHARE.

Indicațiile referitoare la implicațiile bugetare vor fi prevăzute și detaliate în Planul strategic pe sectorul de activitate „Ordine publică și siguranța cetățeanului” 2010—2013.

X. Proceduri de implementare, monitorizare și evaluare

Cadrul organizatoric necesar implementării, monitorizării și evaluării strategiei presupune colaborarea tuturor instituțiilor implicate și interesate pentru a pune în aplicare, într-un mod eficient, direcțiile de acțiune și activitățile prevăzute în cadrul obiectivelor și se va realiza prin Planul strategic pe sectorul de activitate „Ordine publică și siguranța cetățeanului” 2010—2013, precum și prin programe și planuri distincte ale structurilor componente ale Ministerului Administrației și Internelor.

Acolo unde există strategii sectoriale, instrumentele de implementare și monitorizare sunt cele stabilite la nivelul respectivei strategii.

Anual sau de câte ori se impune se va elabora și se va face public un raport prin care se va urmări stadiul de atingere a obiectivelor, iar la sfârșitul perioadei de implementare se va realiza un studiu de post-implementare și impact.

Rolul de integrator al monitorizării, de prezentare anuală sau ori de câte ori este necesar a unor rapoarte de stadiu, revine Direcției generale management operațional din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Index de termeni

1. *Ordinea publică* este componenta securității naționale reprezentată de starea de legalitate, de echilibru și de pace socială, corespunzătoare unui nivel socialmente acceptabil de respectare a normelor de drept și de conduită civică, care permite exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și funcționarea structurilor specifice statului de drept și se caracterizează prin credibilitatea instituțiilor, sănătatea și morala publică, starea de normalitate în organizarea și desfășurarea vieții politice, sociale și economice, în concordanță cu normele juridice, etice, morale, religioase și de altă natură, general acceptate de societate.

2. *Siguranța publică* drept concept doctrinar reprezintă sentimentul de liniște și încredere pe care îl conferă serviciul polițienesc (instituțiile statului) pentru aplicarea măsurilor de menținere a ordinii și liniștii publice, a gradului de siguranță al persoanelor, colectivităților și bunurilor, precum și pentru realizarea parteneriatului societate civilă — poliție, în scopul soluționării problemelor comunității, al apărării drepturilor, libertăților și intereselor legale ale cetățenilor.

3. *Menținerea ordinii publice* reprezintă ansamblul măsurilor și activităților desfășurate cotidian de către poliție pentru

protejarea și respectarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, funcționarea normală a instituțiilor statului, a normelor de conduită civică, a regulilor de conviețuire socială, a celorlalte valori supreme, precum și a avutului public și privat.

4. *Asigurarea ordinii publice* cuprinde măsurile ce se întreprind pentru respectarea legalității, prevenirea și descurajarea unor acțiuni care vizează tulburări sociale sau manifestări de violență pe timpul adunărilor și manifestațiilor publice, activităților culturale și sportive, precum și al altor manifestări similare, cu participare numeroasă.

5. *Restabilirea ordinii publice* reprezintă ansamblul măsurilor legale întreprinse pentru repunerea acesteia în situația inițială, atunci când a fost tulburată grav, prin mijloace pașnice ori prin folosirea exclusivă a forței.

6. *Sistem de ordine și siguranță publică* reprezintă totalitatea forțelor învestite cu atribuții și competențe directe sau indirecte în vederea menținerii, asigurării și restabilirii ordinii și liniștii publice.

7. *Impact, pagubă, pericol* reprezintă un efect negativ (nedorit) rezultat din influența unei stări, unui fenomen sau eveniment.

8. *Amenințare în domeniul ordinii și siguranței publice* reprezintă existența potențialității de a crea un pericol la adresa ordinii publice.

9. *Vulnerabilitate în domeniul ordinii și siguranței publice* reprezintă existența unei slăbiciuni care permite unei amenințări existente ori potențiale să producă o pagubă.

10. *Risc în domeniul ordinii și siguranței publice* reprezintă existența unei probabilități ca o existentă amenințare să fie capabilă să exploateze o existentă vulnerabilitate ce poate cauza pagubă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000 — km 7+623”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000 — km 7+623”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiție menționat la art. 1 se face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională în proporție de 69,25% și 30,75% de la bugetul de stat, prin

bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

**CARACTERISTICILE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000 — km 7+623”**

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale
Amplasament: Săcueni, județul Bihor

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețurile lunii februarie 2010)	1 euro = 4,1073 lei	63.847	mii lei *
(coeficient de actualizare februarie 2010)	1,0288		
din care construcții-montaj (inclusiv TVA) (C+M)		48.690	mii lei
— Eșalonarea investiției		<u>INV</u>	
		<u>C+M</u>	
Anul I	mii lei *	<u>8.581</u>	mii lei
		0	
Anul II		<u>22.106</u>	mii lei
		<u>16.875</u>	
Anul III		<u>32.524</u>	mii lei
		<u>31.465</u>	
Anul IV		<u>636</u>	mii lei
		<u>350</u>	
Durata realizării investiției:		48	de luni
Durata lucrărilor de construcție:		24	de luni

Capacități:

	UM	
Lungime	km	7,62
Profil transversal		
Lățimea platformei	m	12,00
Partea carosabilă	m	2x3,50
Poduri, pasaje noi	buc./m	1/71,40
Intersecții tip girații	buc.	4

Factori de risc

La proiectarea și dimensionarea construcțiilor se va avea în vedere încărcarea seismică corespunzătoare zonei seismice de calcul „C” cu un coeficient seismic $K_s = 0,20$ și perioadei de colt $T_c = 0,7$ sec., conform prevederilor Normativului P-100/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se va face din fonduri nerambursabile alocate de Comisia Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională în proporție de 69,25% și 30,75% de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,
luând în considerare dispozițiile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,
luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,
având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,
luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 7 din 10 septembrie 2010 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada iulie 2009 — septembrie 2010,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus”, cu sediul în municipiul Botoșani, str. Nicolae Iorga nr. 19, județul Botoșani, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist” și „asistent medical de farmacie”, limba de predare „română”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2010—2011.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Botoșani, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația Academică „Vasile Alecsandri” Iași — Filiala Botoșani, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din Botoșani, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Botoșani vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 18 octombrie 2010.
Nr. 5.471.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,
luând în considerare dispozițiile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 6 din 6 septembrie 2010 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada iulie 2009—septembrie 2010, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida”, cu sediul în municipiul Lugoj, str. Episcop Dr. Ioan Bălan nr. 6, județul Timiș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2010—2011.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Timiș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația Surorile de Caritate „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița Italiană „Sfânta Ioana Antida” din Lugoj, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Timiș vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București 18 octombrie 2010.

Nr. 5.497.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 6 din 6 septembrie 2010 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada iulie 2009—septembrie 2010,

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, cu sediul în municipiul București, str. Labirint nr. 137B, sectorul 3, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal și prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2010—2011.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Societatea Comercială „Unisson Impex” — S.R.L. din București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din București, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 18 octombrie 2010.
Nr. 5.498.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 6 din 6 septembrie 2010 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada iulie 2009 — septembrie 2010,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo”, cu sediul în municipiul Botoșani, Str. Săveniilor nr. 184, județul Botoșani, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1 din prezentul ordin, este

persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2010—2011.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și care va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare

a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Botoșani, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația pentru copii „Il Girotondo” din Botoșani, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Girotondo” din Botoșani, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Botoșani vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București, 18 octombrie 2010.

Nr. 5.499.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 447073